

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 58/2021-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľky **obchodnej spoločnosti M Y K A spol. s r. o.**, M. R. Štefánika 73, Žilina, IČO 31 586 091, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kubik, advokát, s. r. o., Poľná cesta 966/9, Dunajská Streda, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Peter Kubik, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 30 Cb 225/1995-674 z 28. apríla 2020 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie.
2. **O d k l a d á** vykonateľnosť uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 30 Cb 225/1995-674 z 28. apríla 2020 do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa svojou ústavnou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 30 Cb 225/1995-674 z 28. apríla 2020, ktoré navrhuje zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

2. Ústavná sťažnosť sťažovateľky smeruje proti rozhodnutiu o výške trov odvolacieho a dovolacieho konania uznesením krajského súdu č. k. 30 Cb 225/1995-657 z 30. septembra 2019, ktorým zaviazal sťažovateľku k povinnosti nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 56 167 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, keď pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby aplikoval § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len „vyhláška“).

3. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky o tom, že krajský súd postupoval nesprávne pri vyčíslení výšky (právoplatne priznaného) nároku na náhradu trov konania, ktorý našiel svoje zhmotnenie v napadnutom uznesení, s ktorým nesúhlasí a vidí v ňom porušenie svojich práv. Tvrdí, že krajský súd pri rozhodovaní o výške trov konania aplikoval nesprávnu právnu normu (§ 10 ods. 1 vyhlášky), hoci išlo o konanie, ktorého predmet nebol oceniteľný peniazmi, a teda opodstatňoval použitie § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky. Preto považuje právne závery okresného súdu sústredené do napadnutého uznesenia za svojvoľné, arbitrárne, nesprávne a nespravodlivé.

4. Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v ústavnej sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie a následne nálezom vyslovil porušenie jej práv napadnutým uznesením krajského súdu, toto rozhodnutie zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal sťažovateľke náhradu trov konania.

5. Sťažovateľka zároveň žiada, aby ústavný súd v súlade s § 129 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia krajského súdu do doby právoplatného rozhodnutia o tejto ústavnej sťažnosti. Svoj návrh odôvodnila tým, že napadnuté uznesenie je právoplatné a žalovaný môže začať s jeho výkonom. Začatie exekučného konania by mohlo mať pre sťažovateľku (vzhľadom na sumu, ktorú má žalovanému uhradiť z titulu trov konania) likvidačný účinok.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 zákona o ústavnom súde a zistoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) ako aj to, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Keďže zistil, že všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie sú splnené, prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia). Otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude ústavný súd posudzovať až v konaní vo veci samej.

7. Napriek zdržanlivosti ústavného súdu pri posudzovaní ústavných sťažností smerujúcich proti rozhodnutiam všeobecných súdov týkajúcich sa náhrady trov konania bude predmetom jeho posudzovania v konaní vo veci samej otázka aplikácie podústavných právnych noriem na prípad sťažovateľky [§ 10 ods. 1 vyhlášky *versus* § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky], a v tomto smere najmä

posúdenie, či napadnutým uznesením krajského súdu nedošlo k takému excesu, ktorý by znamenal zásah do práv sťažovateľky s prípadnou intenzitou zasahujúcou aj do podstaty jej hmotných (vlastníckych) práv.

8. V konaní o prijatej ústavnej sťažnosti ústavný súd následne rozhodne aj o ďalších požiadavkách sťažovateľky uplatnených v petite ústavnej sťažnosti.

III.

K odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia

9. Ústavný súd preskúmal i návrh sťažovateľky na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia a dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre takýto postup, keďže sťažovateľke hrozí v dôsledku prípadného výkonu napadnutého rozhodnutia závažná ujma a odložením vykonateľnosti nebude ohrozený žiaden verejný záujem (§ 129 v spojení s § 131 zákona o ústavnom súde). Preto ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

10. Ústavný súd súčasne poukazuje na to, že odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia možno charakterizovať ako rozhodnutie dočasné a predbežné, takže prípadným vyhovením alebo odmietnutím návrhu na odloženie vykonateľnosti ústavný súd nijako neprejudikuje konečné rozhodnutie o ústavnej sťažnosti (I. ÚS 30/09).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. februára 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu